

Recensent: Yvonne Vinke

Roy Geurs: "Chemochemie" Uitgeverij Novum Publishing, 2016. ISBN 978-3-99048-316-9 (Darmkanker/ Herstel/ Humor/ Veerkracht/ ED). Zie ook www.novumpublishing.nl

Soort boek/Ziekte/Stijl:

Roy Geurs laat in zijn boek van 42 pagina's, bestaande uit twintig korte berichten, zien hoe hij en zijn familie ermee omgaan als hij plots erachter komt dat hij darmkanker heeft.

Achterflap: "Je bent 52 jaar en er wordt darmkanker bij je geconstateerd. Dan ga je een traject in van onderzoeken, chemokuren en ziekenhuisbezoeken. Om zijn familie, vrienden en collega's op de hoogte te houden van de ontwikkelingen begint Roy Geurs tweewekelijkse berichten te schrijven. Hij begint hiermee in augustus 2014 en in de zomer van 2015 zijn alle chemokuren doorstaan en stapt hij opgewekt de rest van zijn leven tegemoet. De berichten laten zien hoe Roy en zijn gezin met de ziekte omgaan en dat er ondanks alle ellende nog genoeg te lachen overblijft. De teksten zijn realistisch, positief en beeldend, maar laten ook een poëtische en filosofische kant zien van de schrijver. Hij lardeert zijn gedichtjes met gedichten en tekstregels van liedjes."

Over de schrijver:

Blz. 40: "Roy Geurs is geboren op 27 maart 1962 in Heemskerk. Na zijn eindexamen atheneum in Beverwijk ging hij naar Amsterdam om Geneeskunde en Politicologie/Bestuurskunde te studeren. Sinds 1990 werkt hij bij de Gemeente Rotterdam, eerst bij de GGD en daarna op de afdeling onderwijs, waar hij veel ervaring opdeed met beleid en management.

Zijn hobby's zijn hardlopen en schrijven. Hij schrijft gedichten bij gelegenheden op zijn werk en hij schrijft voor het ouderblad van de school van zijn dochters.

Roy Geurs is getrouwd, heeft twee dochters: Anna, geboren in 1997, en Maartje, geboren in 2000.

Hij woont tegenwoordig in Utrecht."

Korte beschrijving:

De 20 korte berichten laten zien hoe Roy zijn strijd tegen darmkanker aangaat. Het begint met een bericht waarin hij het nieuws aan zijn dochter vertelt. De berichten hierna beschrijven hoe de chemokuren verlopen, wat voor bijwerkingen er zijn, maar ook wat de dingen zijn die hem op de been houden. Het verhaal eindigt met een bericht over zijn allerlaatste chemokuur.

Wat viel op:

Het is enorm knap om te zien hoe iemand die zo'n heftige diagnose krijgt op een realistische, maar humorvolle manier hierover naar anderen weet te berichten. Vele malen heb ik bij het lezen van de berichten even moeten grinniken om hoe Roy Geurs iets wist te verwoorden. Daarnaast vind ik het knap dat, het ondanks dat het 20 korte berichten zijn, toch een duidelijk en reëel beeld schept over het mogelijke verloop van deze ziekte.

Citaten:

Blz. 5: “Eerst waren die berichten vooral zakelijk. Later werden het meer veelkleurige sfeerbeelden: met groengele ergernis, zwarte gaten en lichtgevende humor. Want al staat de wereld te trillen op zijn grondvesten als je hoort dat je kanker hebt, die diagnose brengt echt niet alleen nare ervaringen met zich mee. Ik heb op weinig plekken zoveel gelachen als op de dagbehandeling Oncologie.”

Blz. 11: “Zo’n kuur is geen pretje, kan ik inmiddels uit ervaring melden. Het afgelopen weekend heb ik vaak gedacht aan de woorden van een van de verpleegkundigen, die waarschuwde dat ik er na zes kuren wel genoeg van zou hebben en dat die laatste twee kuren dus moeilijk zouden zijn. Ik had er na drie dagen al genoeg van. Ik voelde me constant alsof ik de vorige avond ladderzat van mijn fiets gevallen was: een kater met spierpijn. Los van de nostalgie geeft dat geen vrolijke sentimenten.”

Blz. 21: “Vanmorgen zijn we voor controle naar het ziekenhuis geweest. Daar hebben ‘we’ besloten de vijfde kuur een week uit te stellen. Ik ben nog te weinig hersteld, zeg ik eufemistisch. Op de dagbehandeling zeiden ze onomwonden dat ik er beroerd uitzag. Wat mijns inziens meer te wijten was aan het vroege uur dat we ons moesten melden. Maar Marga wilde het niet ontkennen.”

Blz. 34: “Na drie weken pilpauze en geen infuus, verwachtte ik een rustig verloop van de zevende kuur. En zo begon ze ook. Maar gaandeweg bleek dat de pillen mij als duistere kracht ver vooruit waren. Op de eerste maandag pakten ze mijn maag. Dat uitte zich in zeurend zeer en bars borrelende boeren. Op dinsdag bestierden ze mijn hele maag-darmkanaal. Ik was blij dat de meeste mensen op het station, dankzij hun oordoppen, doof zijn voor hun omgeving. Bij de gasaanvallen zijn gelukkig geen slachtoffers gevallen.”

Recensies/Extra:

In 1998 heeft Roy Geurs voor het NRC een opiniestuk geschreven over de tippelprostitutie. Dit opiniestuk is op de volgende website te lezen:

<http://www.nrc.nl/nieuws/1998/07/21/tippelprostitutie-7408105-a669494> .